

VELO CLUB DE ZEEMEEUW OOSTENDE (deel 9)

door Michel CAPON

De laatste van de 4 Maesen van V. C. De Zeemeeuw noemt:

MAURICE MAES

Maurice werd geboren te Snaaskerke op 5 januari 1912, waardoor hij het levenslicht zag 3 jaar na Sylveer MAES (1909) en 2 jaar vóór Pol MAES (1914), maar wel in hetzelfde jaar als Romain MAES (1912). Eens temeer ontsproot een keiharde Flandrien uit een eenvoudig arbeidersgezin, waar de vader als werkmán en de moeder als spaarzame, ijverige huisvrouw hard moest werken om een gezin van 7 zonen groot te brengen. Maurice kon het zo schoon over zijn naarstige moeder hebben: "Moeder was thuis 't enigste meisje".

Het is wellicht een unicum dat die zonen, alle zeven gekoerst hebben. Inderdaad, het gezin MAES telde in de loop van 15 jaar 7 wielrenners. Maurice was de vijfde in de rij en greep in 1929 naar de koersfiets.

Maurice was 17 jaar toen hij in de categorie 'alle renners' of 'alle liefhebbers' begon te koersen. Dit waren individuele koersen waarvan de inrichters niet aangesloten waren bij de B. W. B. (Belgische Wielrijders Bond). Er namen zowel aangesloten BWB - renners als niet - aangeslotenen deel aan deze competities. In de wekdagen grepen deze wedstrijden meestal plaats na 17 uur. Dit om zoveel mogelijk werkende renners en kijklustigen te kunnen bereiken.

Zijn eerste koers (1929) reed Maurice in zijn eigen dorp Snaaskerke. We laten hemzelf aan het woord:

"Zoals je weet was het dan in de mode dat er jaarlijks een 'koers voor parochianen' ingericht werd. Ik en mijn broers namen eraan deel. Ik ben ergens met een groepje over de eindmeet gereden, daar waar meer dan één parochiaan de aankomstlijn aan de ingang van een café zag liggen. Datzelfde jaar reed ik 9de op 170 deelnemers te Gistel. Je kan denken, zulk een bende, ze lagen over gans de omloop verspreid. Was me dat een gouden tijd!" (1)

Het jaar daarop, 1930, begon Maurice MAES met nieuwe moed en reeds in februari ging hij na zijn werk op training.

Een drietal keren per week maalde hij 40 km en dit uiteraard 's avonds. Daar het vroeg donker was, had hij een zaklampje mee.

"Ik heb dit jaar (1930) 7 koersen gewonnen; meestal kwam ik alleen toe. Ik mocht van mijn baas 's morgens om 4 uur beginnen werken. Zand en stenen vervoeren. Zo had ik rond 16 uur gedaan met werken en dan rap met mijn 'valieze op de rugge' naar de start van een koers gereden. Start om 18 uur. En na de koers, met de 'valieze op de rugge' naar huis. Er moest niemand een slaapliedje voor me zingen. Nu zouden er wel zijn die zeggen: Ge moet maar zo zot niet zijn. Maar we koersten gaarne en dat is een heel verschil." (2)

In de jaren 1931 t.e.m. juni 1934 reed Maurice MAES verder bij de niet-aangeslotenen 'alle liefhebbers', ook genaamd 'alle beginners'. Ondertussen was hij lid geworden van de veloclub 'De Lustige Pedaalridders' (wier het lokaal 'Bij Zwarte Victorine' in de Leffingestraat, Oostende gevestigd was). In voornoemde periode behaalde Maurice 34 overwinningen.

De maand juni 1934 werd een keerpunt voor de Snaaskerkenaar. Hij geraakte in onmin met zijn werkgever, gaf zijn werk op en waagde zijn kans als broodrenner. Hij sloot aan bij Velo Club De Zeemeeuw Oostende en werd gelicenciëerde B.W.B. - junior. We laten Maurice aan het woord:

"Ik reed nog een 20-tal koersen. Geen topprijs, maar steeds binnen de eerste 10. Moet je eens weten wie het meest hielp om goed te rijden? ... Mijn vader! ... Je moet niet peinzen, wat je peinst. Vader was voor mij een stok achter de deur'. Een goeie man, mijn vader. Maar als ik eens minder goed gepresteerd had, zei hij: Als 't niet betert, kunt ge weer de 'schuppe' nemen en gaan werken ... ze staat er nog!

Als ik dan in een koers wat minder goesting had om 'gaze' te geven, dan zag ik in mijn verbeelding 'vader met de schuppe' achter mij aan rennen. Je kan best peinzen dat ik rap reed, opdat hij me niet zou inhalen ... Maar kom. Ik had het voordeel dat ik in dit alles het troetelkind van mijn broers was. Ze rondden tijdig de hoeken af en zo kon ik blijven koersen. En toch was er één punt waar we thuis moesten aan geloven en waarop vader onverbiddelijk was. Als hij 's morgens op de kamervloer stampte, was er geen uitkomen aan. We moesten binnen de 2 minuten allen 'eruit!' 'k Ben er hem nu nog dankbaar voor." (1)

In 1936 vroeg Maurice een vergunning van Onafhankelijk aan. Ondertussen was de wielrenner 22 jaar geworden en hij begon aan de toekomst te denken. Ook hij wilde een gezin stichten. Met de prijzen die hij won, bleek dit onvoldoende; hij ging op zoek naar werk en werd autobestuurder.

Door toedoen van Sylveer MAES en Karel VAN WIJNENDAELE (Sportwereld) werd Maurice MAES in de maand mei 1936 beroepsrenner en reed onmiddellijk de Ronde van België.

In een vraaggesprek met 't Clubkrantje van V.C. De Zeemeeuw van 15 januari 1985 betreffende de aangenaamste en minst prettige herinneringen uit zijn wielloopbaan gaf Maurice volgend antwoord:

De mooiste: die van 2de Paasdag van 1936 toen de 4 MAESEN er deelnamen aan een wielmeeting in de volgelopen Oostendse velodroom (Meer hierover in de volgende bijdrage). 's Avonds na de wielervedstrijd vertrokken ze alle 4 naar Boulogne in Noord-Frankrijk voor deelname aan de 'Derby du Nord' (waarvan de 4-daagse van Duinkerke thans de uitloper is).

De minst prettige herinnering laten we Maurice zelf vertellen:

"Na de pistemeeting vertrokken we naar Boulogne. Sylveer (MAES), Romain en Pol konden mee in een 'voiture'. Ik mocht mee in een camion die halverwege in panne viel, op de weg tussen Calais en Boulogne. We arriveerden 's nachts te 2 uur in ons hotel. Niet geslapen en enkele uren later de weg op naar Valenciennes. Alsof het nog niet welletjes genoeg was, reed ik te Grevelingen plat. Sylveer (MAES) gaf me nog zijn gonfleur, maar ik verloor geweldig veel tijd. En dan maar achtervolgen. In La Petit-Synthe kon ik een renner bijbenen. Ik kende hem niet, maar hij bleef aan mijn wiel hangen. Te Bergen (Bergues-St.-Winoc) hadden we er nog één te grijpen; één met zwarte hardos en donker gelaat. Ken je die renner, vroeg de andere? Neen, was mijn antwoord. 't Is DI PACO (2). Die twee kenden elkaar en we reden voor wat we waard waren. Zij spraken onder elkaar, maar ik verstond geen woord Frans en nog minder Italiaans. Toen zei de andere: DI PACO vraagt dat ge zoudt willen hard doorzetten. Hij is ziek geweest en kan niet overnemen. Hij zal je 100 fr.given als we binnen de tijd aankomen.

Zo gezegd, zo gedaan en we vlogen. DI PACO reed af en toe tegen mijn achterwiel en riep: 'Pas op artisto, dat ge me niet in de gracht doet rijden! We kwamen aan met 25 minuten retard, maar binnen de tijd. Ik geloof dat ik 57ste was. 's Anderendaags ging het van

Valenciennes naar Maubeuge, en wie won er ? DI PACO. Sylveer MAES sprong nog in de bres voor die 100 fr., maar DI PACO, de slimmerd deed of zijn neus bloedde. In de laatste rit naar Boulogne, werd ik door een auto omver gereden. Mijn knie had een wrong gekregen. Ik reed verder maar de gevolgen staken pas later op: water in de knie.

In de maand mei werd ik dan beroepsrenner. Maar die knie bezorgde me last en ik was niet voldoende hersteld om aan de Ronde van België deel te nemen. En toch ben ik er naar toe getrokken. Ik weet nog goed dat ik in het huis van de nonkel van Pol (MAES) te Vilvoorde mocht logeren. De eerste rit ging van Vilvoorde naar Oostende. CROON won en Pol (MAES) reed 2de.

Ja dit nog. Die historie van Pol MAES die zijn schoen verloor (3). Die is echt gebeurd, want ik was erbij toen die schoen gevonden werd.

Einde 1936 stopte Maurice met wielrennen. Kort daarop huwde hij op 16 januari 1937 met Joséphine TERRY. Tot aan zijn op ruststelling was hij chauffeur bij het bedrijf B.P., dat aan de H. Baelskaai te Oostende gevestigd was.

Maurice overleed te Oostende op 29 mei 1990.

NAWOORD:

Toen aan de in zijn zetel zittende Maurice MAES volgende vraag gesteld werd: "Wat denk je na dit alles over koersen en renner zijn?", stond hij recht, alsof hij de jonge rennersschaar wou toespreken en zei:

"'t Is voor de jonge mensen beter zich af te beulen in een koers, dan langs de strate te slenteren of in de cafés te hangen. Je leert mensen kennen. Je leert beleefd zijn. Je leert wegen en je land kennen ... en je leert vooral karakter aankweken." (4).

VERWIJZINGEN:

- (1) 't Clubkrantje KVC De Zeemeeuw 15/12/1984 Amedée Gevaert
- (2) DI PACO Raffaele (I, ° 7/6/1908 † 21/5/1996): Beroepsrenner van 1928 tot 1945. Was één van de grote wegrenners uit de periode tussen de twee wereldoorlogen. Toonde zijn talent vooral in de Ronde van Italië (15 dagzeges) en in de Tour de France (elf ritoverwinningen).
- (3) Zie deel 8
- (4) 't Clubkrantje 15/1/1985

Andere bronnen: - Archief Amedée GEVAERT, Oostende

- Eigen archief

6/4/1934: Vertrek vanuit Oostende naar de Ronde van België juniors van de Zeemeeuwrenner.
 V.l.n.r. Gerard DESCHRIJVER (Heist- - Moeder DESCHRIJVER - Maurice MAES - Pol MAES
 (Bredene) - Karel DUMON (Bredene) - Benoit VERFAILLIE (Conterdam)

1934: Interclubkampioenschap West-Vlaanderen. Traject Oostende-Torhout-Oostende. Vertrek en
 aankomst aan fietsenhandel DEWEERT, Torhoutsesteenweg, links aan het Paard.
 De Zeemeeuwploeg, die eerste werd, bestond uit: v.l.n.r. Cyriel LUST- Jules DEWULF - Maurits
 MAES - Theo HOSTE- Albert PAUWELS - Albert VAN RAEPENBUSCH.